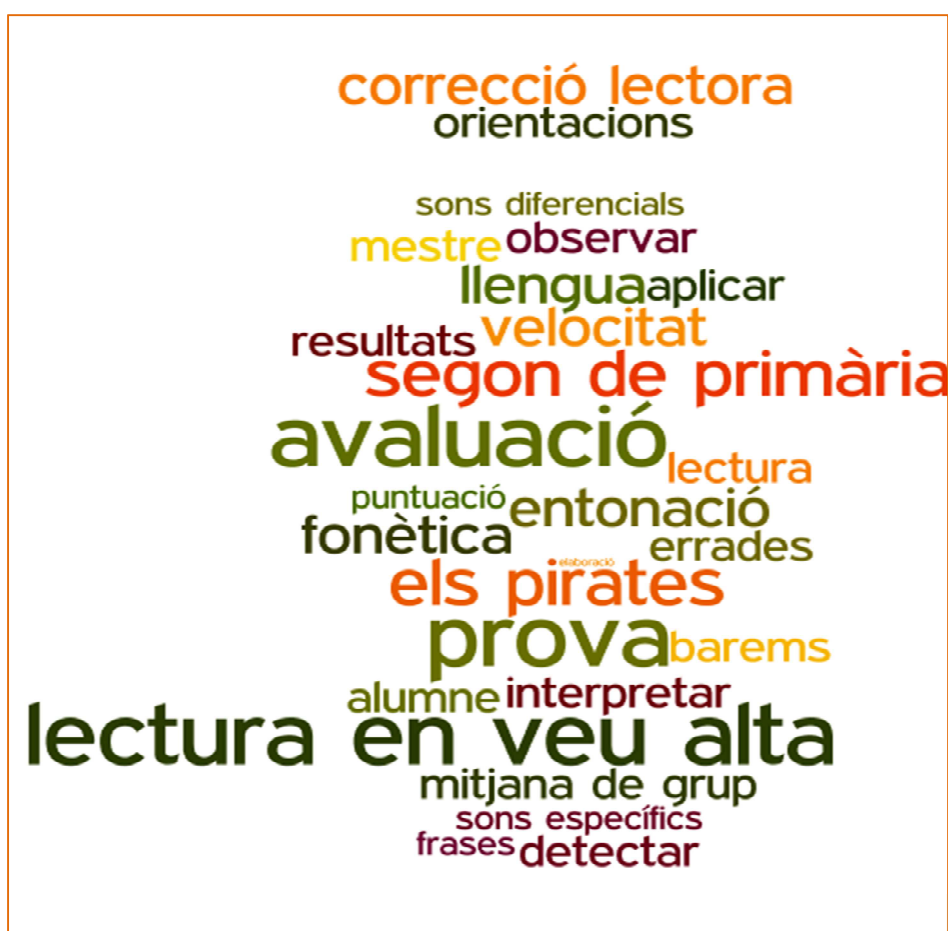

Orientacions per a la confecció d'una prova

La lectura en veu alta

2n de primària

2a edició
actualitzada

Dossier didàctic de l'Impuls de la Lectura
Aprenentatge inicial de la lectura
Saber llegir

Orientacions per a l'elaboració d'una prova

La lectura en veu alta

Elaboració:

Servei d'Immersió i Acolliment Lingüístics.

Departament d'Ensenyament. Generalitat de Catalunya.

Octubre 2013

Segona revisió abril de 2016

Aquesta publicació té finalitat docent, per la qual cosa conté textos i fotografies procedents d'obres divulgades, a títol de citació, anàlisi, comentari o judici crític. De totes aquestes obres se cita adequadament la font de procedència i el nom de l'autor. Aquest ús està emparat pel dret de citació previst a l'article 32.1 del Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, i a l'article 10.2 del Conveni de Berna per a la Protecció de les obres literàries i artístiques, de 9 de setembre de 1886; i, per tant, està exempt de la necessitat d'autorització i abonament dels drets d'autor.

Els continguts d'aquesta publicació estan subjectes a una llicència de Reconeixement-No comercial-Compartir 4.0 Internacional de Creative Commons. Se'n permet còpia, distribució i comunicació pública sense ús comercial, sempre que se n'esmenti l'autoria i la distribució de les possibles obres derivades es faci amb una llicència igual que la que regula l'obra original.

La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca>

ÍNDIX

0. Introducció	4
1. Fonètica i entonació	4
2. Velocitat	5
3. Correcció lectora	6
4. Material per a l'alumne	8
5. Material per al mestre	
a) Variant nord-occidental	9
b) Variant oriental	10

0. INTRODUCCIÓ

L'avaluació de la lectura consta de diverses parts:

1. Fonètica/Entonació
2. Velocitat
3. Correcció lectora

Atès que és molt difícil avaluar-ho tot alhora cal fer-ho en diversos moments i amb lectures diferents per evitar que l'alumne ja conegui el text. Una altra possibilitat és que hi hagi dues persones avaluant alhora i aleshores es pot fer tot en una sola sessió i un sol text.

1. FONÈTICA I ENTONACIÓ

Es tria una lectura adequada al nivell que s'ha d'aplicar. Ha de contenir:

- a)** frases enunciatives, interrogatives i exclamatives per avaluar l'entonació.
- b)** sons específics i diferencials del català respecte del castellà per a l'avaluació de la fonètica. (No tant per la llengua familiar dels alumnes sinó perquè estan aprenent les dues llengües gairebé alhora).

Se seleccionen, pel que fa l'entonació, tot el text i, pel que fa a la fonètica, els mots que tinguin els sons que es volen observar. No cal que la relació sigui exhaustiva. És suficient observar una vegada cada dificultat. Els aspectes a avaluar han d'estar repartits homogèniament per tal de facilitar-ne l'observació.

Per poder aplicar aquesta prova cal tenir dos textos: un per a l'alumne, sense anotacions, i un per a l'ensenyant on hi haurà anotats els aspectes de fonètica i d'entonació que cal observar. Durant l'aplicació, el mestre marcarà al seu full les errades dels alumnes a sota dels signes del so que s'ha detectat o de la puntuació. (Vegeu exemples a les pàgines 6,7 i 8).

L'alumne es prepararà la lectura en silenci abans de llegir-la en veu alta.

Per recollir els resultats es pot tenir un quadre de doble entrada amb les dificultats observades a l'eix horitzontal i els noms dels alumnes a l'eix vertical; d'aquesta manera es pot obtenir una informació doble:

- les errades que fa en conjunt el grup classe,
- el nombre d'errades que fa cada alumne.

Una proposta de puntuació podria ser comptabilitzar per separat el nombre d'errades d'entonació i de fonètica. La puntuació s'obtindrà pel fet d'aplicar la fórmula:

PUNTUACIÓ DE FONÈTICA = 100 – (100 / aspectes que s'observen de fonètica x nombre d'errades)

PUNTUACIÓ D'ENTONACIÓ = 100 – (100 / aspectes que s'observen d'entonació x nombre d'errades)

2. VELOCITAT

Per avaluar aquest aspecte se seleccionarà un altre text. Sempre cal preparar abans en silenci la lectura en veu alta.

Per mesurar la rapidesa lectora normalment es comença a comptar a partir de la segona frase a fi de donar temps a l'alumne de situar-se en l'activitat que se li demana.

La velocitat lectora és igual al nombre de paraules que té el text multiplicat per seixanta i dividit pels segons que ha trigat l'alumne a llegir-lo:

VELOCITAT = paraules del text x 60 / temps real en segons

Una altra manera de passar la prova de velocitat lectora és utilitzar un cronòmetre. Cal activar-lo després de la primera frase llegida i passat un minut s'atura i es marca fins a on s'ha arribat del text. El recompte de paraules ens

permetrà veure les que s'han llegit en un minut. Aquesta opció estalvia l'aplicació de la fórmula matemàtica, i també permet que puguin passar la prova els mateixos alumnes per parelles.

Un cop obtinguda la puntuació de cada alumne, cal comparar els resultats amb uns barems establerts per edats. Segons alguns autors, aquests barems són:

Mitjana de mots per minut	
GALÍ	60
SIMON	50

Es pot fer alumne per alumne, o bé fer la mitjana de grup.

3. CORRECCIÓ LECTORA

Per avaluar la correcció lectora es comptabilitzaran totes les errades. Es consideraran errades:

- ometre o afegir síl·labes, lletres o paraules
- interpretar malament una grafia
- llegir lletres mudes
- repeticions de síl·labes o paraules

S'aplicarà la fórmula:

CICLE INICIAL → **Puntuació correcció lectora = 100 - (errades mecànica x 3)**

El nombre d'errades que pot fer un alumne no es determina a priori, sinó que és obert; el mestre anotarà totes les errades que faci. En la fórmula hi ha una proposta de valoració per a cada errada. Es considera que un valor ajustat a cicle inicial és comptar 3 punts per errada, donat que aquest alumnat està

consolidant la mecànica lectora (en cas de voler aplicar aquesta fórmula a CM i CS caldria comptar 5 punts per errada).

Cada centre pot també determinar el valor que té cada errada, en aquest cas cal tenir en compte que si s'augmenta el valor es permeten menys errades i que a partir d'un nombre determinat les puntuacions s'igualen a 0, i per tant la prova no discrimina prou i no permet veure la variació dels nivells dels alumnes del grup-classe.

MATERIAL PER A L'ALUMNE

ELS PIRATES

En un vaixell que navegava per alta mar, de sobte, es va sentir:

– Terra a la vista!

El capità dels pirates, estranyat, va enfocar la seva ullera de llarga vista cap on assenyalava el mariner que hi havia al pal major.

Era cert, allà lluny apareixia una illa.

Però quina illa podia ser aquella?

Podia ser l'illa del tresor?

Ja era ben estrany, perquè les cartes de navegar que ell tenia no indicaven pas que, per aquell lloc, hi hagués cap illa, ni gran ni petita.

– Com es diu aquesta illa, capità? –li va preguntar un pirata que es dia Cara de Pop.

– No ho sé. No consta en els mapes, no té nom...

MATERIAL PER AL MESTRE

A) Variant nord-occidental (en vermell aspectes a valorar d'entonació).

ELS PIRATES

En un vaixell que navegava per alta mar, de sobte, es va sentir:

– Terra a la vista!

[ɛ]

El capità dels pirates, estranyat, va enfocar la seua ullera de llarga vista cap on

[f]

ø

[λ]

assenyalava el mariner que hi havia al pal major.

[e]

[ʒ]

Era cert, allà lluny apareixia una illa.

[ɲ]

[ɥ]

Però quina illa podia ser aquella?

[ɔ]

Podia ser l'illa del tresor?

[t]

[z]

Ja era ben estrany, perquè les cartes de navegar que ell tenia no indicaven pas

[e]

que, per aquell lloc, hi hagués cap illa, ni gran ni petita.

[λλ]

– Com es diu aquesta illa, capità? –li va preguntar un pirata que es dia Cara de Pop.

– No ho sé. No consta en els mapes, no té nom...

[u]

[e]

[m]

MATERIAL PER AL MESTRE

B) Variant cental. (en vermell aspectes a valorar d'entonació).

ELS PIRATES

En un vaixell que navegava per alta mar, de sobte, es va sentir:

– Terra a la vista!

[ɛ]

El capità dels pirates, estranyat, va enfocar la seva ullera de llarga vista cap on

[f]

ø

[λ]

assenyalava el mariner que hi havia al pal major.

[ə]

[ʒ]

Era cert, allà lluny apareixia una illa.

[ɲ]

[ʃ]

Però quina illa podia ser aquella?

[ɔ]

Podia ser l'illa del tresor?

[t]

[z]

Ja era ben estrany, perquè les cartes de navegar que ell tenia no indicaven pas

[ə]

que, per aquell lloc, hi hagués cap illa, ni gran ni petita.

[λλ]

– Com es diu aquesta illa, capità? –li va preguntar un pirata que es dia Cara de Pop.

– No ho sé. No consta en els mapes, no té nom...

[u]

[ə]

[m]